

skabes ved Retsplejelovene, vil blive overmaade vanskeligt for mange af de paagældende Embedsmænd at skaffe sig Bolig og Kontor; og jeg tror, at det andet høje Ting har Ret i, at disse Vanskeligheder vil kunne ramme ikke blot Embedsmændene ved Underretterne, men ogsaa Overdommerne. Jeg anser det for givet, at Staten maa træde hjælpende til, og jeg kan derfor ganske tiltræde Princippet i det foreliggende Lovforslag. Men i Tilslutning til den ærede foregaaende Taler (Nygart) kunde ogsaa jeg ønske, at Sagen blev underkastet Behandling i et Udvalg, idet jeg dog haaber, at denne Udvalgsbehandling vil blive baade kort og velvillig.

Steincke: Den i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag indeholdte Begrundelse kan vi ogsaa fra vor Side tiltræde og derfor anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folketingsudvalgets Side, idet det formentlig ikke er behageligere for Overdommere end for Underdommere ikke at have nogen Lejlighed. Hvis jeg endelig skulde tilføje noget i Anledning af de Bemærkninger, som Ministeriet har gjort, skulde det være, at vi fra vor Side egentlig ikke finder det nødvendigt, saa stærkt at pointere, at det maa erkendes at være en Statsopgave „navlig under de nuværende særlige Forhold“ at skaffe de fornødne offentlige Retskontorer til Veje. Det forekommer os nemlig, at det egentlig altid maa være en Statsopgave, ogsaa under normale Forhold, at skaffe de fornødne Kontorer til Statens egen Virksomhed. Noget andet er det med Spørgsmaalet om at skaffe Embedsboliger, idet det ikke i Almindelighed kan siges at være en Statsopgave under normale Forhold at skaffe Boliger for Funktionærene eller nogen Behagelighed for Funktionærene at faa anvist noget bestemt Sted at bo. Paa det Omraade er der god Grund til at pointere, at Staten kun træder til paa Grund af de ganske ekstraordinære Forhold i Øjeblikket, det vil altsaa sige paa Grund af Bolignøden, og jeg haaber, at den Venlighed, der paa Grund af disse højere Funktionærers formodede Vanskeligheder vises disse, under tilsvarende Forhold ogsaa maa komme de lavere af Retsvæsenets Funktionærer til gode, hvis de skulde komme i den samme Situation. Men, som sagt, i øvrigt kan vi ganske tiltræde Lovforslaget, som det foreligger. Vi kan godt se, at det er meget vanskeligt i Øjeblikket at give nærmere Oplysninger om Planerne og om Lovens Gennemførelse

i det hele, fordi det vil være afhængigt af Forhold rundt omkring i Landet, som vi ikke kender, og vi kan naturligvis derfor heller ikke med Rimelighed modsætte os noget Ønske om Nedsættelse at et Udvalg, der, saa vidt det var mig muligt at høre det ærede 9de landstingsvalgte Medlem (Nygart), i og for sig ikke i Øjeblikket skulde have store Opgaver, i hvert Fald ikke Opgaver, der kunde sinke Forslagets Vedtagelse, men kun nedsættes med det samme Formaals for Øje, som blev fremhævet i Folketingsudvalgets Betænkning, nemlig for at blive holdt å jour med, hvorledes man gennemfører Lovforslaget og dets Planer i det hele taget. Jeg vil derfor anbefale Lovforslaget til meget hurtig og velvillig Behandling og haaber ikke, at dette Udvalgs Arbejde i nogen væsentlig Grad skal sinke Lovforslagets Gennemførelse.

Poul Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne slutte mig til de Bemærkninger, som er fremkommet fra de forskellige Ordførere. Under den nye Retsreform og de vanskelige Boligforhold er der jo tilstrækkelig Brug for Lovforslaget, det er jeg fuldt ud enig i.

Det ærede 9de landstingsvalgte Medlem (Nygart), der talte paa Venstres Vegne, ønskede, at Lovforslaget skulde henvises til et Udvalg, og dette har jo ogsaa faaet Tilslutning andetsteds. Jeg har heller intet imod, at et Udvalg bliver nedsat i denne Sag, naar det, som det er blevet sagt, alligevel bliver fremmet hurtigt. Men jeg vil gerne spørge det ærede landstingsvalgte Medlem, hvad det er for en Opgave, dette Udvalg skal have, om det skal være et staaende Udvalg, eller om det skal være et almindeligt Udvalg. Det maa vel være det ærede Medlems Mening, at det skal være et Slags staaende Udvalg, af den Slags, som Tinget nedsætter ved Samlingens Begyndelse, thi et almindeligt Udvalg har jo ikke nogen yderligere Opgave, naar en Lov er vedtaget og stadfæstet af Kongen, men er da faldet bort; som Følge deraf kan det da heller ikke føre nogen som helst Kontrol med Ministeren efter den Tid. Og det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at Udvalget skal have Indseende med, hvad Ministeren gør, før Loven bliver vedtaget, thi før dette er sket, kan Ministeren jo slet intet foretage, og naar Lovforslaget er vedtaget, er Udvalget bortfaldet. Derfor er jeg ikke ganske klar over, hvad man har tænkt sig, at Udvalget skulde have som Opgave. Selv om